

De blaren vallen, vallen als van verre,
als stierven er hierboven rozengarden.
Ze vallen met ontkenkende gebaren.
En in de nachten valt de zware aarde,
diep in de eenzaamheid, uit alle sterren.
(Rilke)

Aandenken aan
mevrouw

MARTHA VERBANCK

weduwe van de heer

GENTIL VAN AUDENHOVE

geboren te Velzeke, 18 november 1908
en in de Heer ontslapen te Lemberge,

17 oktober 1988,

gesterkt door het H. Sacrament der zieken.

René en Agnes De Clercq-Van Audenhove,
kinderen en kleinkinderen,

André en Marie-José Van Audenhove-Van Caenegem,
kinderen en kleinkinderen,

Daniël en Nelly Codde-Van Audenhove (wed. André
Piens) en kinderen,

Romain en Rachel Lippevelde-Van Audenhove
en kind,

Jozef en Yvette De Ridder-Van Audenhove
en kinderen,

De families Verbanck-Schoon en
Van Audenhove-De Mesure

denken U voor uw gebed
en blijken van deelneming.

De verzen die bovenaan geschreven staan, schetsen
het einde, de stervende natuur, als in de herfst moe
de blaren valen, en ons herinneren aan eigen
sterven, want ook de mens beleeft eens zijn herfst.

We kunnen heimwee hebben naar wat verloren ging
en als een mens sterft, dan is het mensenhart
gekwetst en vol pijn, want wij voelen gemis en
weten dat iets voorbij is, iets diep menselijk, dat
vezels van genegenheid en vriendschap gebroken
zijn, losgescheurd, onherstelbaar.

Wij hebben onze diepe herinneringen, want moeder
was er bij ons, voor ons, een van ons, en in ieders
hart weegt een stilte, en we zwijgen, omdat we
weten dat elk hart bezwaard is in het verlies.

We kennen uw handen, want handen kunnen teder
zijn, en reiken naar elkaar, we kennen uw blik en
uw glimlach. En als het sterven stillekens kwam,
elke dag iets meer, heel lang, en wij de getuigen,
dan wisten wij dat gij ons ontglipte, weg van ons,
naar een ander land, naar een nieuwe geborgenheid,
waar ons geborgen zijn alleen maar een taal en
teken van was. Moeder, gij gaat naar Hem die nooit
een mens verlaat, nooit een kind opgeeft, een God
die de hoogste en grootste Vader is.

Zoals de dichter Rilke het verder zegt,
in vast geloof, in zekerheid :

Wij vallen allemaal. Een hand wordt oud
en valt. En ook de andere. Alle. Alle.
En toch bestaat er Een die al dat vallen
oneindig teder in Zijn handen houdt.

Begrafenisonderneming V.D.K.
Geert De Groote, Opstalstraat 38, Velzeke
091 / 60 92 27 - 60 92 86